

Kaartlezen, **sterrenkoks** en elke dag wandelen

Sabbatical is het boek dat advocaat Erik Pijnacker Hordijk schreef tijdens zijn wandeltocht van Brussel via de Compostela-route naar de Dordogne. Hij deed het niet om God of zichzelf te vinden.

Sabine Droogleever Fortuyn

Zestig dagen op pad. Gemiddeld zevenentwintig kilometer wandelen per dag. Hij kreeg geen enkele blaar en van eindeloos treuzelen of verdwalen was geen sprake. Erik Pijnacker Hordijk (52), partner bij De Brauw Blackstone Westbroek liep tijdens zijn sabbatical van Brussel, via de Compostela-route naar zijn vakantiehuis gelegen in het Franse La Mazière. Over de gedachten en belevenissen tijdens zijn tocht van half september tot half oktober 2010 schreef hij *Sabbatical*, dat onlangs verscheen.

‘Je zou gek zijn als je het niet deed,’ zegt Pijnacker Hordijk over het opnemen van een sabbatical. Net als veel andere kantoren biedt zijn kantoor alle compagnons de mogelijkheid eens in hun loopbaan vier maanden (doorbetaald) met verlof te gaan. ‘De partners van je afdeling die de praktijk moeten opvangen, troosten zich met de gedachte dat zij hun beurt al hebben gehad, of, als het meezit, nog krijgen. En voor de jongeren zou het vooral een kans moeten zijn: als de kat van huis is...’

Reisleider

Wat bewoog de specialist in het mededingingsrecht ertoe om tijdens de helft van zijn verlofperiode 1600 kilometer te gaan wandelen? ‘Ik had vier maanden de tijd. Je gaat je afvragen wat je buiten de vakantie met je gezin gaat doen. Het zou iets moeten zijn wat je de rest van je leven bijblijft. Iets waarvan je denkt: zo heb ik het willen doen en niet anders. Ik ben een wandelaar. Wanneer heb je nou de tijd om twee maanden te gaan lopen? Dat doe je nooit. En daarbij: het is een ongeloflijk gezonde bezigheid.’

Het kaartlezen (‘Ik kon mij weer eens uitleven als kaartenfetisjist’), het plannen van de routes voor de vrienden en zijn vrouw die af en toe stukken meeliepen (‘Ik had ook reisleader kunnen worden’), en de ervaring van elke dag een stuk lopen, gaven hem veel energie. Daarbij ontmoette hij onderweg onder anderen een Duitse pelgrim, verschillende inspirerende uitbaters en een sterrenkok.

De afwisseling tussen lopen in zijn eentje en lopen in gezelschap sprak hem erg aan. ‘Mijn eerste reisgenoot was mijn boezemvriend uit mijn studietijd. Met Michel heb ik zo’n dertig jaar geleden veel wandeltochten gemaakt. Vaak in de Alpen of de Dolomieten. Het was grappig om zijn motoriek te herkennen, die was exact hetzelfde. En tussen ons was er ook niets veranderd. Dat gaf een gevoel van eeuwigheid. Alsof tijd niet bestaat.’

Opgeruimder

De advocaat, die sinds 1983 bij De Brauw werkt, benadrukt dat hij puur en alleen

voor zijn plezier is gaan wandelen. ‘Niet om God te vinden of – wat het doel van de meeste hedendaagse pelgrims lijkt te zijn – mijzelf.’ Na terugkeer van zijn tocht is er voor hem dan ook niets wezenlijk veranderd. ‘Dat had heel anders kunnen zijn. Ik had tijdens de soms eindeloze dagmarsen genadeloos bij mezelf door de mand kunnen vallen. Je wordt toch op jezelf teruggeworpen. Als er wezenlijke twijfels of problemen waren geweest, dan waren die ongetwijfeld naar boven gekomen.’ Wel heeft hij van zijn tocht een enorme energieboost gekregen. ‘Mensen vinden me opgeruimder dan toen ik vertrok. Mijn lichamelijke conditie is prima en ik ben flink afgevalen.’

Hij heeft zijn boek aan veel cliënten opgestuurd. ‘Daar krijg ik veel positieve reacties op. Ze vinden het leuk om te zien dat je andere dingen doet dan de rol spelen die je op je werk hebt.’

Sabbatical, Erik Pijnacker Hordijk
Uitgave Lama Books, 2011, Den Haag,
ISBN 9789081834407